De Nieuwsbrief van Tourclub Heeze

Toerflits

Jaargang 17 Nr. 3 oktober 2009

Redactie:
Stephan Eltink, Jac Zwart

Redactie Adres:
Gemini 50, 5591 SB Heeze
tel. 040-2240319
s.eltink@hccnet.nl

Vormgeving:
Jac Zwart

Van de Redactie

De eerste herfstbladeren beginnen te vallen en over een maand zit ons clubprogramma voor dit jaar er alweer op. Het was een mooi seizoen met vele sportieve hoogtepunten en niet minder gezelligheid. Een seizoen waarin we als club aan de weg getimmerd hebben en maar liefst acht nieuwe leden mochten verwelkomen. Maar ook een seizoen wat aan het einde werd overschaduwd door het plotselinge overlijden van ons gewaardeerd clublid Henk Smolenaers. We hebben als club op een mooie en waardige manier afscheid genomen van Henk. Verderop in deze Tourflits vind je een kort in memoriam door de voorzitter.

Naast een aantal nieuwe leden is er ook een aantal mensen dat om uiteenlopende redenen heeft opgezegd. Het blijft daarom voor de continuïteit van onze vereniging belangrijk om onszelf binnen de Heezer gemeenschap te promoten. Een van de initiatieven, die op de voorjaars-ALV is aangekondigd en in deze Tourflits wordt toegelicht, is sponsoring en het nieuwe clubtenue. De kledingcommissie is hard aan het werk geweest om zoals beloofd op de najaars-ALV een heel concreet voorstel aan de leden te kunnen voorleggen. Zoals je kunt lezen, wordt het echt ‘an offer you can’t refuse’... Als jullie

net zo enthousiast worden als wij, dan starten we begin volgend seizoen in een vernieuwd en flitsend tenue.

Uiteraard zijn er dit seizoen weer vele kilometers gemaakt, ook buiten het reguliere clubprogramma om. Gelukkig zijn enkele leden bereid gevonden om verslag te doen van hun belevenissen en zijn de nodige hoogtepunten op de gevoelige plaat vastgelegd. De redactie wenst jullie hierbij veel leesplezier en nodigt een ieder uit om in de toekomst ook eens een bijdrage te leveren aan de Tourflits. Immers, de Tourflits is er voor, maar ook door de leden. Verder wensen we iedereen een veilig en gezellig laatste deel van het seizoen en hopelijk tot ziens op de najaars-ALV op vrijdag 13 november!

Mededelingen van het Bestuur

★ De laatste clubrit van dit seizoen vindt plaats op zondag 25 oktober. Na afloop is er de gelegenheid om het seizoen gezamenlijk af te sluiten onder het genot van een kop koffie en een stuk vlaai bij café 'De Koffer'. Hierbij zijn naast de Gazelles, Giants (Plus) en EHBO-ers ook de dames van het wandelclubje van harte welkom!

★ De najaars-ALV zal dit jaar iets vroeger dan gebruikelijk plaatsvinden, en wel op vrijdag 13 november om 20.00 uur in de kantine van sportpark 't Lambrek. De agenda voor deze vergadering vind je verderop in deze Tourflits. Aansluitend aan de vergadering bestaat er de gelegenheid om de nieuwe clubkleding te passen. Daarom is het des te belangrijker dat iedereen zoveel mogelijk aanwezig is. Mocht je desondanks niet aanwezig kunnen zijn, meld je dan s.v.p. even af bij de secretaris (e-mail: s.eltink@hccnet.nl).

★ Verderop in deze Tourflits vind je een bijdrage van Joost v.d. Heuvel, waarin hij namens de sponsoring- en kledingcommissie een toelichting geeft op het voorstel voor het nieuwe clubtenue. Op de najaars-ALV zal dit voorstel worden besproken en ter formele goedkeuring aan de leden worden voorgelegd.

★ Degenen, die mee willen dingen naar de Super Prestatie trofee dienen het invulformulier en hun toerboekjes uiterlijk 1 november in te leveren bij Leny Thijs.

In Memoriam Henk Smolenaers

Zaterdag 19 september 2009 bereikte ons het droevige bericht dat Henk Smolenaers na een hartstilstand is overleden. Vanaf 2002 was Henk een zeer gewaardeerd lid van Tourclub Heeze. Voor Henk was fietsen een echte passie, waar hij pas op zijn vijftigste echt werk van ging maken. En dat deed hij met volle inzet: vanaf het begin viel Henk op door zijn wil om echt beter te worden in de sport. Hij zocht daarbij zijn grenzen op, eerst bij de wekelijkse ritten met de club, maar al snel wilde hij meer. Op initiatief van Henk zijn we weer gaan meedoen met Diekirch-Valkenswaard. Henk was geen groots klimmer, maar op wilskracht voltooide hij deze lastige tocht. Hij was daar terecht zeer trots op.

Het liefst ging Henk mee met de snelle jongens, maar meestal gaf hij mee het tempo aan bij de Giants. Henk gaf met luide stem aan als er gevaar dreigde of als we links dan wel rechts af moesten slaan. Ook bij het Heezer fietsweekend was Henk een van de vaste krachten. Met veel oog voor detail zorgde Henk voor het uitpijlen van de routes.

Ook buiten het officiële programma had Henk veel contact met de leden van Tourclub Heeze. Samen spinnen, wat extra kilometers maken met Piet of op woensdag in hoog tempo een rondje Laar: Henk was altijd van de partij.

Na een valpartij in de winter ging het dit jaar een beetje minder, maar Henk had het idee dat hij er weer bijna was. Afgelopen zondag heb ik met hem nog besproken om nog een keer Diekirch- Valkenswaard te rijden. Helaas zal het daar niet meer van komen.

We verliezen in Henk een echte sportvriend en we wensen Wilhelmien en Michelle veel sterkte bij het verwerken van dit groot verlies.

Namens Tourclub Heeze,

Wim Camp

Van Frans naar Franciscus

Vanuit Meijel ben ik met Frans en nog zes anderen naar Assisië, 100km boven Rome, gefietst. We zijn op woensdag 10 juni vertrokken met de lange fietsbroek en zomerjack, gevolgd door de auto met aanhanger met de begeleiders. Uitgezwaaid door familie en vrienden en vertrokken voor de eerste dag naar Heimbach. Het eerste stuk tot Düren is vrij vlak, daarna is het heuvelachtig met bij Nideggen een flinke klim, daarna richting Heimbach. Deze laatste stukjes waren nog het zwaarst. De spieren begonnen op te spelen. De tweede dag meteen een flinke klim voor de kiezen. Dat was niet het ergste, door het natte wegdek en de regenbuien moest er in de afdalingen flink geremd worden, de remblokjes waren versleten. Na de klim voorbij Schleiden en de pauze in Daun is het weer beter geworden, maar tegen het einde kwam er nog een flinke bui, maar met de regenjack aan deert dat eigenlijk niet. Vrij laat in Hinterwiedenthal aangekomen. Natte kleren drogen, fiets zuiver maken, douchen, we hebben het er maar druk mee. Het pension was rommelig, we noemden het: bij ma Flodder, toch was het eten goed. Getracht de kleren te drogen, maar het vochtige weer belette dit. In de kamer was niks om op te hangen. In het restaurant was een open haard, daar zijn in ieder geval de schoenen droog geworden. De rest van de kleren nauwelijks.

De derde dag was er s'morgens licht paniek. Om 7.30 uur zou ontbeten worden, maar oma moest ook zorgen voor haar kleindochter van 1 jaar van haar dochter van 17 en ze had zich verslapen. Het weer was nog fris maar licht-bewolkt. Veel klimmen en dalen vandaag. De meeste hellingen waren niet zwaar. Geen last meer van onwillige spieren en krampverschijnselen van de vorige dagen. De route is gemaakt voor auto, maar dit leidde bij Notfelden tot geïrriteerde automobilisten op de B41. Na een afslag werden we door de politie aangehouden en vermanend toegesproken, maar ze waren belangstellend waar de reis naar toe ging.

Bij de start op de vierde dag staat mijn dochter met man en Lianne voor onze neus. Ze hebben ons die dag steeds gevolgd, dat was erg leuk. Bij Wissenbourg nemen we nog een stukje door Frankrijk mee. De beklimming van 6 km van een col met stijging tot 12% bij Bad Peterstal ging prima. Ik ben niet lang na de eerste boven. Ik had nog extra mijn best gedaan voor de familie, maar deze staan helaas met de andere volgers op een andere top te wachten. Dag vijf kregen we meteen een helling tot 13% voor de kiezen en stijgen we naar 750 meter. We zitten in het Zwarte Woud. De hoogste top ligt op 910 meter. Na een laatste klim dalen we via de Zwitserse grens af naar Steckborn aan de Bodensee.

Dag zes begon droog met een grijze lucht, maar al gauw kregen we regen. Na Konstanz begon het klimmen en dalen weer en het regent steeds minder. In Gais een konditorei gevonden, de gastheer was zo blij met ons dat hij de zaak voor anderen maar tijdelijk sloot. Vergeten om droge kleren aan te trekken of de windvanger. De afdaling was dan ook koud. Daarna een vlak gedeelte van vele kilometers, waarbij we ook nog even door Liechtenstein kwamen. De grens over en vlak voor Chur nog een flinke helling van 12% tot 750 meter gekregen.

Dag zeven begonnen we op tijd aan de rit naar de Bernina-pas. Om de hoek kregen we meteen een helling tot 10% voor de kiezen en stijgen tot 1500 meter naar Lenzerheide. De afdaling naar Tiefencastle op 1200 meter met de windjack aan was zo gepiept. Toen begon het spel pas echt richting Albulapas. Met een stijgingspercentage van 7 tot 10% en een lengte van 30 km komen we op een hoogte van 2250 meter. Over deze klim heb ik 3 uur gedaan. De teller gaf soms 7 km/u aan, alles ging pijn doen, maar ik ben niet gestopt, ondanks de verlokkingen van het treinstation. We kregen extra moraal door de mooie uitzichten en de machtige bergstromen, die ons van zuurstof voorzagen. Vanuit Samedan aan de klim van de Berninapas begonnen. Deze liep vanaf 1700 meter naar 2309 meter met een stijging van 2 tot 9 % over 15 km. Dit lijkt gemakkelijk t.o.v. de vorige hellingen, maar niet na 70 km bergop fietsen. Die dag heb ik 5 uur geklommen en slechts 1 uur afgedaald.

Door de hoogtemeter op de Garmin kon je als je weet op welke hoogte de top ligt enigszins inschatten hoe lang je nog moet fietsen, dat werkt in het begin van de klim frustrerend, tegen het einde juist motiverend. Dag acht begon met een afdaling van 16 km. Bij Villa de Tirano draaien we linksaf de Aprico op en stijgen naar 1150 meter in 13 km. Geleidelijk dalen we daarna naar Lago d'Íseo tot Sale de Maresino om daar nog een korte steile klim te krijgen naar het hotel op 300 meter.

Dag negen staat de Po-vlakte op het programma en gaan we naar . Vlak voor Brescia komen we terecht op de autoweg. Het schiet wel op maar het is levensgevaarlijk, vooral als je ook van baan moet verwisselen voor linksaf. Daar hebben we besloten een afwijkende route te nemen welke veel aangenamer te fietsen was. In plaats van 175 km zijn het er 196 km geworden. De etappe was zwaar door de lengte, de warmte (36 graden) en de eentonigheid. De Albula-pas was veel interessanter. De Po-vlakte is zo vlak als een biljartlaken. We fietsen op 2 meter boven zeeniveau. De volgende keer pakken we de trein. Het is alweer vrijdag voor de rit naar di Romagna. De eerst 125 km was weer vlak , maar door de warmte, het werd weer 36 graden,

werd er regelmatig gestopt om het drinken aan te vullen. De dames mopperden dat ze het water niet aangesleept kregen. Langzaam stijgen we naar Predagio. De route was weer verlegd om de drukke wegen te vermijden, maar daardoor ging het bij Mendola verkeerd. Voor Bagno di Romagna is er nog de Passo di Carnaio van 950 meter. Daarna richting het besproken hotel waar ze van niks wisten, de barman was alcoholist en zijn vrouw had niet op ons gerekend. Het alternatief hotel was prima.

De laatste etappe werd een redelijk makkelijke etappe. De warmte was verdwenen en er was veel bewolking. De weg was vaak slecht. Bij een afdaling verloor ik net niet de macht over het stuur, maar wel mijn drinktuit. Met een omweg komen we in Assisië aan, waar eerst nog flink geklommen moet worden naar 450 meter. De Basiliek opgezocht en daar foto's gemaakt. We moesten daarvoor wachten op een groep Italiaanse wielrenners die ook op de foto wilden. Toen ging het naar de eindbestemming , hotel Domus Pacis in Santa Maria degli Angelia, een pelgrimshotel met een goede inrichting, maar het eten was niet zo gevarieerd. In de kerk werd gebeden en daarna werd aan de lichtprocessie deelgenomen. Een mooie afsluiting van een fietstocht, met een kaarsje door het dorp lopen.

In 11 dagen hebben we 1646 km afgelegd waar we 70 uur over gedaan hebben, dat is een gemiddelde van 23,6 km/u en zijn er 15000 hoogtemeters overwonnen. Niet slecht voor 65-plussers.

Jan Manders

Clubweekend Limburg a/d Lahn

Op 6 en 7 juni van dit jaar waren we te gast in Limburg a/d Lahn voor ons traditionele clubweekend. Limburg heeft van oudsher nauwe banden met ons eigen koningshuis (getuige ook de naam van ons hotel: Nassauerhof) en ligt in een mooie omgeving met goede wegen en behoorlijke hoogteverschillen. Ideaal dus voor een weekendje de kuiten strekken en de klimspieren buigen, zou je zeggen. Op vrijdagochtend werd door een aantal fanaten al vroeg koers gezet richting Duitsland, zodat net na het middaguur het aluminium/koolstof ros kon worden beklommen voor een eerste verkenningstocht. Er werd gezellig gekoerst over glooiende wegen en na een korte koffiepauze halverwege en enkele fikse kuitenbijters werd met 90 km op de teller gefinished bij het hotel. Daar kwamen inmiddels ook vele andere clubleden aan en zat de stemming er al meteen goed in. Het hotel bleek wederom keurig verzorgd met prima avondeten. Tijdens een korte avondwandeling na het eten bleek ook het stadje te zijn voorzien van mooie oude panden en vele uitgaansgelegenheden.

Op en top gemotiveerd stond de groep op zaterdag aan het ontbijt, klaar voor een sportieve tocht met vele ontberingen. Maar helaas: stromende regen en daardoor slecht berijdbare wegen gooiden roet in het eten. Ook enkele uren wachten mochten helaas niet baten: het bleef de hele dag gieten en voor het eerst in de geschiedenis van de Tourclub kon er op zaterdag niet gereden worden! Na een meer dan grondige inspectie van werkelijk alle winkels in het stadje, werd uiteindelijk troost gevonden in een kleine, oer-Duitse 'Kneipe'. Onder het motto 'Alkohol maakt meer goed dan het weer kapot kan maken' werd door de gehele Heezer meute een compleet Schlager repertoire opgevoerd, daarin voorgegaan door de lokale cafébaas, die minstens zoveel lol had als wij. Het is maar goed dan schnaps niet op de lijst van verboden middelen van de UCI staat, anders waren we allemaal geroyeerd bij de eerste de beste plastest. Als klap op de vuurpijl werd door Cis het nieuwe TC Heeze clubtenue geshowd aan de

aanwezigen en koesterde ze daarbij de vele bewonderende blikken van de Heezer renners.

Ofschoon de weersvoorspelling voor de volgende zondag niet super was, kon gelukkig toch worden gereden. Enkele leden leek het ivm de verkeersveiligheid (ahum) beter om niet van start te gaan, maar zich later te bekommeren om de begeleiding van de renners. Al snel viel bij de eerste klimmen het deelnemersveld uit elkaar. Er volgde een prachtige tocht met een aantal behoorlijk lange en pittige klimmen (en afdalingen) en het weer hield zich gelukkig prima gedurende het grootste deel van de dag. De tocht was van een dusdanig kaliber dat enkelen het achteraf minder erg vonden, dat er zaterdag niet was gereden… Uiteindelijk werd in het hotel het weekend afgesloten met een wederom prima verzorgd diner en kon moe, maar voldaan weer koers worden gezet richting de parel van Brabant.

Mat en Huub, van harte bedankt voor weer een fantastisch weekend! De weergoden hebben ons niet klein gekregen…

Stephan Eltink

Diekirch - Valkenswaard 2009

Op zaterdag 29 augustus j.l. werd door een record aantal van 17 renners van TC Heeze deelgenomen aan de 31e editie van Diekirch-Valkenswaard. Dankzij de bereidwillige medewerking van een aantal clubleden om als chauffeur/begeleider te fungeren, kon in konvooi koers worden gezet richting Luxemburg. Na een gezellige avond en een zeer vroeg ontbijt stonden de Heezer renners rond half zeven in de ochtend volledig afgetraind aan de start, gespannen in afwachting van de dingen die gingen komen. Hieronder het persoonlijke verslag van de Nestor onder de deelnemers, Piet Philipsen.

Een geweldige Monique

Afgelopen zaterdag 29 augustus hebben wij als club Diekirch-Valkenswaard gereden met 17 man onder wie een vrouw, Monique. Ik als oudste van de groep, dit jaar nog 67. Ik had eerst met Gerard, Monique en mijn vrouw Riek gepraat of dat dat goed was, was van geen een kant bezwaarlijk. Monique en ik rijden ongeveer even hard naar boven, dus kwam dat mooi uit. Toen wij zijn gestart hebben wij eerst met de midden groep mee gereden. Maar toen er heuvels kwamen werd het andere koek. Want de mannen reden naar boven met 27 km. per uur. Ik zeg tegen Monique: "Dat is te veel van het goede voor ons. Laten wij verder gaan in ons eigen tempo". Want ik had er een week eerder al van geproeft, als het in het begin te hard ging dan was de puf te vroeg op en kwam ik later niet meer vooruit. Dus hebben wij ons eigen tempo opgepakt en dat ging goed. Tot dat er ons een dames groep passeerde van een vrouw of acht. Monique had wel zin in dat tempo. Ik zeg: "mij goed", dus hebben we daar een tijdje achter aan gereden, tot we bij de Thommerberg kwamen. Die hebben we op ons eigen tempo gepakt, wat ons goed lukte.

En waren toen bij de eerste controle waar ook Frans Marcelissen aan kwam rijden, want die vond het tempo bij de groep voor ons ook te hoog. Peter en Hans waren daar op de post. Na

gestempeld en gegeten te hebben was ook Huub Maas binnen gekomen. Daarna zijn we gezamenlijk weer vertrokken maar niet voor lang, want Huub werd binnen de kilometer finaal van zijn fiets gereden door een onoplettende chauffeur. En Huub was uit gefietst. En de chauffeur was weg zonder dat wij iets konden noteren. Monique heeft Huub zijn zoon opgebeld, die heeft hem op gepikt en is er mee naar 't ziekenhuis gereden. Hij had zijn hand flink kapot en zijn schouder gekneusd. Wij zijn met 4 man verder gereden.

Tussen de eerste en tweede controle post zijn er bij ons nog al wat mannen aangesloten. Wij reden schijnbaar een goed tempo. Wij zijn met een man of 15 op de tweede post aangekomen en werden daar weer goed door Hans opgevangen. Na ons weer verzorgd te hebben zijn wij weer aan gereden. Nu met zijn vieren want er had een jongen maat aan ons gevraagd of hij met ons mee mocht rijden. Daar hadden wij geen moeite mee en hij was nog niet te beroerd om mee kop werk te doen. Frans reed ook mee, maar hing het meest aan het elastiek. Bij hem begonnen de kilometers te tellen. Zo zijn we naar Bocholt toe gereden in een behoorlijk tempo, met weer een steeds groter wordende groep.

Na Bocholt hebben ik en die jongen nog even op kop gereden. Toen begon Monique haar kunnen te vertonen. Ze zette zich op kop van de groep, slokte alles op wat voor ons reed met een tempo van 29 a 30 kilometer. Reed er ook weer alles af. Er waren er bij waar Monique wel drie keer in kon, ze gingen er allemaal af. Op de Valkenswaardseweg reden wij nog maar met drie man. Op de laatste kilometer moest ik er ook nog af. Was voort moe en reed tegen die jongen zijn achterwiel en viel. Opgestaan, door gereden naar de finish waar we voor zeven uur binnen waren. Waar

Monique de kracht vandaan haalde om in dit geweldige tempo nog naar Valkenswaard te rijden zal voor mij wel een raadsel blijven, ook al had ze tegen mij gezegd dat ze goede benen had. Het waren wel hele goeie.

Haar fiets maat voor Diekirch, Piet Philipsen

Uiteindelijk hebben 15 renners de rit uit kunnen rijden. Naast Huub moest helaas ook Jan de Jong opgeven ivm een knieblessure. Mathe raakte onderweg ook verzeild in een valpartij, maar kon met behulp van een geleend wiel toch finishen. Zowel Mathe, Rob als Gerard finishten bij de eerste 50 deelnemers, ook een klasse-prestatie. Maar eigenlijk is iedereen die Diekirch uitfietst op zijn/haar niveau, een held. Het is een hele prestatie, maar ook weer een geweldig leuke dag, mede dankzij de goede begeleiding en het enthousiasme van iedereen om ons heen. Bedankt en tot Diekirch 2010!

Nieuw in het peloton

Wat begon als 1 aprilgrap ….

Mijn naam is Joost Snoeijen en mijn eerste kennismaking met de Tourclub Heeze is van ruim 30 jaar geleden, maar staat me nog helder voor de geest. Het was zondag 1 april 1979 en ik was toen 14 jaar. De zomertijd werd die dag ingesteld en ik stond samen met mijn broer Ruud om 9.00 uur bij het gemeentehuis. De pastoor had de klok van de kerktoren nog niet verzet (dachten wij), want die stond nog op 8.00 uur. Er was geen Tourclublid op het plein te vinden. We hebben het bijna een half uur aangekeken en zijn toen weer huiswaarts gegaan. Daar was het lachen, gieren, brullen. De oudste bij ons thuis had 's nachts na het stappen onze wekker en horloges nog een uur vooruit gezet. Het was toch niet voor niets 1 april! Gelukkig maakte deze grap het nog wel mogelijk om die dag met de club kennis te maken door na een kwartier weer richting gemeentehuis te fietsen. Het begin van mijn fietscarrière was gemaakt.

Tot mijn ca. 32e ben ik lid van de Tourclub geweest. Naast een bestuursperiode als secretaris ben ik actief geweest bij de voorrijders tot het moment dat Luc in 1996 geboren werd en mijn agenda zo vol liep, dat ik onvoldoende in staat was om het opgestelde schema na te komen. Ik heb toen als alternatief nog een tijdje reserve gestaan en in de grote groep meegereden, maar dat was onvoldoende uitdagend voor me. De lol ging er van af en ik besloot toen om er eens een tijdje uit te stappen. Omdat ik toch wel altijd een voorliefde voor fietsen heb gehad, ben ik er op mijn manier wel altijd mee doorgegaan. Ik heb me een aantal jaren volledig op het moutainbiken gestort, waarbij ik zelf mijn programma kon samenstellen en enkele keren de uitdaging van een zogenaamde Alpencross in Oostenrijk, Zwitserland en Italie ben aangegaan. Geweldige ervaringen, die ik zo weer over zou willen doen. Toch kriebelde er ook nog iets in me wat het wegracen aangaat. Ik miste mijn racefiets en kocht een set racewielen voor in mijn mountainbike om af en toe lekker over de weg te kunnen knallen.

Toen ik eind vorig jaar lucht kreeg dat de Tourclub met een Plus-groep ging starten, die iets meer op tempo wilden fietsen en mijn agenda wat meer ruimte gaf, vond ik de tijd rijp om me weer aan te melden. Daarbij zijn mij na een periode van 12 jaar afwezigheid wel enkele zaken opgevallen;

★Ik zie nog veel bekende gezichten, waarbij er nog velen dezelfde fietsstijl op nahouden.

★Ik behoor nog steeds tot de jongere generatie (al is het relatief)!

★Er is nog steeds een groep fietsers die extra uitdagingen zoekt.

★Het clubtenue is nog steeds hetzelfde……..

★Er heerst een prettige sfeer, waarbij het drinken van een bakkie na afloop van een rit, aangeeft dat het sociale aspect ook meetelt.

Als ik op dit seizoen terugkijk ben ik blij weer lid te zijn van de club. Er wordt fanatiek gefietst, er wordt rekening met elkaar gehouden en het is bovenal gezellig. Dat geldt zeker ook

voor enkele zaterdagritten die ik heb meegefietst. Het waren hele mooie ritten, supergezellig en met een prima samenspel. De club is in beweging…….

Oh ja; ik ben getrouwd met Miryam en woon aan Schoolstraat op nr 33 A in Heeze. Momenteel werk ik aan de opzet van mijn eigen bedrijf op gebied van coaching, training en (loopbaan)advies met specialisatie HRM. Een droom die ik na ruim 20 jaar dienstverband toch wil gaan verwezenlijken.

Toertocht Mendig-Budel

Dit jaar is op 4 juli voor de eerste keer deelgenomen aan de tocht Mendig-Budel door een 10 tal toerrijders van onze club (Ad v Asten, Peter Bax, Gerard & Monique Dierick, Joost vd Heuvel, Frans Brouwers, Mathe Thijssens, Rob Verhees en Piet Philipsen). Er waren circa 500 deelnemers aan deze tocht. Mendig ligt ongeveer tussen Koblenz en Bonn in een mooi en heuvelachtig gebied op 230 km van Budel. We zijn er 's morgens om vijf uur naar toe gereden met de auto. Nadat Ad, die voorop reed, 3 keer de afslag Mendig voorbij reed, zijn we toch maar afgedraaid en kwamen mooi midden in het dorp uit op het raadhuisplein, waar verzameld moest worden voor de start. Er stonden al veel rijders klaar. Na wat oponthoud bij de start door het verkeerd rijden, zijn we om kwart over 8 alsnog vertrokken. Gelukkig was het heel goed fietsweer. Al snel kwamen de eerste heuvels. Via Bell, Langscheid, Helleweg en de Rassberg kwamen we op de Hoge Acht: een pittige klim met ook een mooie afdaling. We reden met een groep van vijf (Gerard, Monique, Joost, Ad en ik); de anderen reden voor ons uit. Het parcours ging veel op en af, over het algemeen over redelijk goede wegen. Desalniettemin ging het af en toe zeer pittig omhoog! Na ongeveer 65 kilometer hadden we de eerste rust in Tondorf, wat zeker voor mij en Monique geen overbodige luxe was. Er was goede verzorging ter plaatse. Ofschoon er bergop wat krachtsverschillen onderling waren, bleef de groep als een geheel bijeen. Op de vlakkere wegen hebben we in een rustig tempo gereden en hoefden Monique en ik geen kopwerk te doen. Hierdoor kwamen we ook de heuvels tot de tweede pauze en de lichte hellingen daarna goed over. Om 15 uur 40 waren we bij de derde pauze met nog 65 km voor de boeg; Mathe kwam op dat moment al over de finish! Rob was rond 16.30 uur binnen, Frans, Jan en Peter tegen 17.00 uur. Onze groep was tegen half 7 bij de finish. Mijn conclusie: een mooie tocht, maar pittiger als Diekirch-Valkenswaard, ondanks de kortere afstand van 230 km. Onze gemiddelde snelheid lag op 24.5 km/uur.

Piet Philipsen

Clubcompetities

Het inleveren van de gegevens voor deelname aan de clubcompetities kan op twee verschillende manieren. De papieren uitgave van de Toerflits heeft de deelname-formulieren aangehecht die men kan invullen en opsturen. Dat is net als vorig jaar en u moet zelf de optellingen doen. De Toerflits die via e-mail wordt verstuurd bevat zowel een printversie (als pdf) als ook een Excel-spreadsheet als aparte bijlagen. Voordeel van de spreadsheet is dat die op de computer kan worden ingevuld en dat de optellingen voor u worden gedaan. Voor de Piet Bosmans Trofee hoeft u niets meer in te vullen, want die kilometers zijn reeds geregistreerd en op onze website gepubliceerd. Invullen van het formulier is nog alleen maar nodig wanneer u meedoet voor de SuperPrestatie en/of de Dames Wisseltrofee. De kilometers voor de Piet Bosmans Trofee moeten dan nog worden ingevuld, alsmede de 'echt gereden' kilometers van het clubweekend. Uiteindelijk worden dan alle totalen berekend voor de Super Prestatie Trofee en de Dames Wisseltrofee. De formulieren kunnen, **uiterlijk 1 november(!)**, worden ingeleverd bij Theo en Leny Thijs, Jan Vermeerlaan 20 in Heeze, of via e-mail naar: **thij0576@planet.nl**. Ons verzoek is, wanneer u de ingevulde spreadsheet via e-mail stuurt, om de bestandsnaam aan te vullen met uw initialen en huisnummer, dus zoiets als: TCH-Trofee-JZ8.xls. Hiermee maakt u het voor degene die de opgaven moet controleren iets makkelijker om de formulieren op te slaan.

Het nieuwe Clubtenue

Beste fietsvrienden, het afgelopen seizoen is er bij TC Heeze flink wat veranderd. Allereerst hebben we dit seizoen voor het eerst met de Giants Plus groep gereden. Om onze vereniging te promoten hebben we op succesvolle wijze deelgenomen aan "Heeze luidt de lente in" en de Wielervierdaagse. Ook hebben we Heeze vol gehangen met posters en op diverse plaatsen flyers verspreid. Al deze acties waren bedoeld om ons ledenaantal een positieve wending te geven en tevens een wat jonger publiek te bereiken. Mede hierdoor hebben we een record

aantal van maar liefst acht nieuwe leden in onze club mogen begroeten. Tegelijk hebben we helaas ook zes opzeggingen moeten noteren, waardoor er per saldo slechts twee leden zijn bijgekomen. We moeten dus ook in het komend seizoen weer heel hard blijven werken om het ledenaantal in stand te houden; en dan hebben we het nog niet eens over groeien of verjongen! Een van de factoren, die belangrijk blijkt te zijn bij het werven van nieuwe leden, is de uitstraling van ons clubtenue.

Tijdens de laatste Algemene Vergadering in het voorjaar hebben we een voorstel besproken om te gaan zoeken naar nieuwe clubkleding. De conclusie op de AV was dat onze clubkleding aan een update toe is en een commissie heeft zich sindsdien bezig gehouden met het uitwerken van een voorstel voor een nieuw clubtenue. In het begin van dit seizoen zijn we gestart met een concept ontwerp en vervolgens hebben we een strategie bepaald, waarmee sponsoren zijn benaderd en een keuze is gemaakt voor een basis-kledingpakket. In eerste instantie wilden we sponsoren zoeken die ons voor een vast bedrag sponsorden en we daarmee een shirt en misschien een jack tegen een beperkt bedrag konden aanbieden. Tot we de tip kregen om sponsoren voor meerdere jaren vast te leggen en daarmee ook ieder jaar een sponsorbedrag te kunnen ontvangen. Dit voorstel hebben we nader onderzocht en verder uitgewerkt. Op dit moment zijn we zover dat we een keuze over het ontwerp en ook het nieuwe logo gemaakt hebben. Ook hebben we verschillende kledingleveranciers gesproken en hun producten met elkaar vergeleken, de consequenties van het ontwerp met hen doorgesproken en de verschillende offertes verwerkt. De potentiële leveranciers zijn Ultima (hebben we nu), Bioracer (levert kleding voor bijna alle landenteams) en AGU. Wat betreft de sponsoren zijn we uitverkocht. We hebben in totaal 6 posities op het shirt en op de broek “verkocht” voor een vast bedrag per jaar voor de komende 3 jaar (onder voorbehoud van goedkeuring door de AV). Dit alles om jullie tegen een zeer aantrekkelijk bedrag een kledingpakket aan te kunnen bieden.

Wat wordt dan de aanbieding naar jullie als leden toe? We verwachten tegen het zeer aantrekkelijke bedrag van circa 15 euro een shirt met korte mouwen, een zomerjack en een korte broek als basis-kledingpakket aan te kunnen bieden. Ieder lid krijgt voor dit bijna symbolische bedrag een driedelig kledingpakket volgens het nieuwe ontwerp. Uiteindelijk is het aanbieden van het basis-kledingpakket tegen een dergelijk minimaal bedrag mogelijk door de jaarlijkse donatie van onze sponsoren. De consequentie hiervan is wel dat het dragen van dit tenue tijdens onze clubritten verplicht wordt; maar dat is met het huidige tenue in feite ook al het geval. De details van het voorstel voor het clubtenue, inclusief het financiële plaatje, zullen tijdens de komende Algemene Vergadering nader worden toegelicht.

Naast het basis-kledingpakket bestaat de mogelijkheid om individueel en op eigen kosten nog aanvullende kledingstukken (in clubontwerp!) bij te bestellen. Denk hierbij aan een winterjack, een lange broek, een windjack, etc. Verdere details zullen op de AV worden toegelicht. Ook bestaat aansluitend op de AV de mogelijkheid om de clubkleding te passen en een bestelling te plaatsen (onder voorbehoud van goedkeuring door de AV).

Al met al wordt hiermee een verdere stap gezet in het veranderingsproces van TC Heeze. Een stap die nodig is om het imago en de uitstraling van onze vereniging een positieve wending te geven. Uiteindelijk zijn wij ervan overtuigd dat we mede hierdoor nog vele jaren in een gezonde club veel fietsplezier kunnen blijven bieden aan onze leden.

Met sportieve groet,

De Kledingcommissie:

Lamber van Lierop
Lenie Thijs
Theo Thijs
Stephan Eltink
Joost van den Heuvel

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

De Algemene Vergadering zal worden gehouden op:

Vrijdag 13 november 2009 om 20.00 uur
Sportpark 't Lambrek, Sterkselseweg, Heeze

De agenda voor deze vergadering ziet er als volgt uit:

1. **Opening.**

2. **Verslag vorige Algemene Vergadering van 20 februari 2009.**
Is gepubliceerd in de Toerflits van juni 2009.

3. **Mededelingen van het Bestuur.**

4. **Bestuurssamenstelling.**
Conform de reglementen van Tourclub Heeze treden zowel Wim Camp als Leny Thijs af als bestuurslid. Leny heeft te kennen gegeven zich in principe niet herkiesbaar te stellen als bestuurslid. Wim stelt zichzelf wel herkiesbaar als bestuurslid. Het bestuur nodigt geïnteresseerden uit om zich te melden bij de voorzitter Wim Camp voor meer informatie.
Volgens ons reglement dient kandidaatstelling door andere leden, ondersteund door minimaal drie leden 1 week voor de Algemene Vergadering schriftelijk aan de secretaris (s.eltink@hccnet.nl) te geschieden.

5. **Mededelingen vanuit de commissies.**
   - ✴ commissie Giants
   - ✴ commissie Gazelles.
   - ✴ commissie Heezer FietsWeekend

6. **Sponsoring en nieuwe clubkleding**

7. **Clubweekend 2010.**

8. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking**

9. **Rondvraag.**

10. **Sluiting.**

Na afloop van de vergadering bestaat er de gelegenheid tot het passen van de nieuwe kleding en het invullen van de bestelformulieren. Voor degenen die niet aanwezig kunnen zijn bij de vergadering kan in overleg met Joost vd Heuvel een afspraak gemaakt worden om op een ander tijdstip (maar uiterlijk binnen 2 weken na de vergadering) kleding te passen en te bestellen.
(onder voorbehoud van goedkeuring door de Algemene Vergadering).

RIDLEY
399.-

AGU
AGU
AGU
LIQUIGAS

RIDLEY
387
sportiner
2155
469
sportiner